

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af afskrivningsloven.

(Lovforslaget (nr. 118) findes i tillæg A. sp. 2195, fremsættelsen i tidenden sp. 3175).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grünbaum (S):

Med dette forslag opfylder finansministeren et løfte, som blev givet som led i forliget mellem de fire partier, men forhåbentlig viser det sig, at der i folketinget kan samles et langt større flertal om at modvirke det overhåndtagende misbrug af afskrivningsreglerne, som vi i de seneste år har været vidne til, især i forbindelse med tegningen af anparter i rederikommanditselskaberne.

Der er i befolkningen et meget stærkt krav om, at partierne nu finder sammen om at gribe ind på alle de punkter i vor skatte-lovgivning, hvor de gældende regler kan udnyttes på urimelig måde, nemlig således at nogle skatteydere gennem spekulation i disse regler skaffer sig særlige skattenedsættelser, som andre skatteydere og ofte de, der har mindst råd til det, så må betale for igennem en højere skat. Det er denne ulighed i beskatningen, man nu vender sig imod fra befolkningens side, vender sig mere og mere imod og efter min opfattelse med rette.

Det er nødvendigt at understrege dette synspunkt meget kraftigt, for vi står nemlig over for en afvejning af to til dels modstridende hensyn, på den ene side hensynet til at opnå størst mulig lighed i beskatningen — det er vigtigt — og på den anden side hensynet til erhvervslivet, til erhvervslivets udvikling, til investeringerne, til beskæftigelsen, som er afhængig af disse inve-

steringer. Vi ved, at de gunstige afskrivningsregler, der blev gennemført ved loven af 1957, har været til meget stor gavn for dansk erhvervsliv, og vi er derfor positive fra mit partis side, naturligvis, over for gunstige afskrivningsregler.

Der er heller ikke tvivl om, at de særlige muligheder, der har udviklet sig inden for det område, vi har til behandling her i dag, har haft gavnlige virkninger. Vi har fået en større flåde af små fragtskibe, end vi ellers ville have haft, og det skal selvfølgelig med i billedet.

Alligevel vil jeg sige, at det er absolut nødvendigt nu at foretage ændringer, og det er vi altså helt enige med finansministeren i; han skal ikke have utak for, at han har fremsat dette lovforslag.

Det kan uden videre fastslås, at de gældende regler er blevet udnyttet på en urimelig måde, især inden for rederikommanditselskaberne. Det er også rigtigt at sige, at afskrivningsreglerne her på grund af adgangen til forskudsafskrivningen og de særlige skattefordele for parthaverne har givet afskrivningsmuligheder, som man slet ikke var opmærksom på, dengang man førte disse regler bort fra selskabsbeskatningen, nemlig omkring 1960.

I et aktieselskab kan den enkelte aktionær jo ikke afskrive i sin personlige indkomst, der kan afskrives i selskabet, og giver det overskud, javel, så kan han også få et overskud, men der kan ikke afskrives på hans aktie, om jeg så må sige. I kommanditselskaber og partrederier kan den enkelte parthaver efter 1960 foretage afskrivning ganske uafhængigt af, om der er en indkomst i det selskab, han er med i, han kan nemlig afskrive i sin personlige indkomst, f. eks. indkomsten fra en tandlægevirksomhed, og det er jo herved — uden at jeg skal udskrive tandlægerne som dem, der er særlig slemme i den retning — at den store skattefidus er opstået og opdaget.

Det siges jo, at der derigennem også er blevet mulighed for at få øget kapital til opbygningen af den del af erhvervslivet, og